

Arrest

nr. 196 059 van 4 december 2017
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: Rue des Déportés 17
7940 BRUGELETTE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Oekraïense nationaliteit te zijn, op 23 augustus 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 juli 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 oktober 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 november 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat V. ANTYPCHIN, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché X, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Oekraïense nationaliteit te bezitten en bent afkomstig uit de Donetsk- regio. U bent gehuwd met Y. C. (...) (O.V. X), met wie u in de Donetsk regio woonachtig was. Jullie hebben inmiddels samen 2 dochters.

Op 27 februari 2015 vroeg u voor het eerst asiel in België. Op 15 september 2014 vroeg u voor het eerst asiel bij de Belgische autoriteiten. Op 29 juni 2015 nam het Commissariaat-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, bij arrest van 8 december 2015. Op 23 juni 2016 verklaarden u en uw echtgenoot zich opnieuw vluchteling bij de Belgische

autoriteiten. Op 15 december 2016 werd deze meervoudige aanvraag in overweging genomen, met het oog op de behandeling ten gronde van het verzoek.

Omwille van het uitbreken van het conflict in het oosten van Oekraïne vluchtte u midden juli 2014 naar Lvov. Uw echtgenoot bleef achter om op uw ouders te passen. Nadat hij echter gewond raakte bij een bombardement bracht zijn moeder, die de Amerikaanse nationaliteit heeft, hem naar de Verenigde Staten. In Lvov werd u echter 3 keer aangevallen waarbij u 1 keer kortstondig in het ziekenhuis moest worden verzorgd. U poogde éénmaal klacht bij de politie indienen maar deze wilde geen stappen ondernemen. Verder werd u bedreigd door uw buurvrouw wiens familie tot de nationalistische organisatie 'Rechtse Sektor' behoort omwille van uw herkomst uit Donetsk. Verder werden ook pamfletten in uw bus gegooid dat u het huis moest verlaten en werd de familie van uw man die de woning in Lvov voor u voorzagen omwille van uw verblijf aldaar bedreigd. Omwille van deze redenen ontvluchtte u Oekraïne en vertrok naar België. Nadat uw man te weten kwam dat u zich in België bevond reisde hij u in februari 2015 achterna en diende hij er op 27 februari 2015 eveneens een asielaanvraag in.

Voor uw tweede, onderhavige, aanvraag beroept u zich op een vrees voor vervolging door de Oekraïense autoriteiten. Immers, aan u zouden meerdere convocaties gericht zijn om zich voor een rechtbank te verantwoorden. U zou beschuldigd worden van separatisme en vervolging riskeren voor de aantasting van de soevereiniteit van het land.

B. Motivering

U beroept zich voor onderhavige (tweede) aanvraag op de elementen die ook door uw echtgenoot, Y. C. (...) (O.V. X) werden ingeroepen. Aangezien in het kader van de door hem ingediende asielaanvraag werd besloten tot de weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, kan ook in uw hoofde niet besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, noch het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade, volgens de regelgeving inzake subsidiaire bescherming. De motivering ten aanzien van uw echtgenoot, luidt als volgt:

"Voor onderhavige aanvraag beroepen uw echtgenote en uzelf zich op het gegeven dat uw echtgenote mogelijk vervolging door de Oekraïense autoriteiten riskeert, omwille van aantasting van de soevereiniteit van het land.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat uw vorige (eerste) aanvraag door het Commissariaat-generaal werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. In casu werd ernstig getwijfeld aan uw recent verblijf in de regio Donetsk. Voorts werden de problemen in Lvov waarvan uw echtgenote melding maakte, als onvoldoende ernstig bestempeld en bijgevolg niet als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of de regelgeving inzake subsidiaire bescherming. Daarenboven had het er alle schijn van dat haar beweerde problemen een zeer lokaal karakter hadden en bijgevolg werd in voormelde weigeringsbeslissing gesteld dat voor jullie het concept van intern vluchtalternatief kan worden toegepast, in overeenstemming met artikel 48/5, lid 3 van de wet van 15 december 1980. Deze beslissing van het CGVS werd bij arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorige asielaanvraag en staat de beoordeling ervan vast. Het Commissariaat-generaal kan zich er daarom toe beperken om in uw geval enkel en alleen de door jullie aangebrachte nieuwe feiten en elementen te onderzoeken, weliswaar in het licht van alle in het dossier aanwezige elementen.

Voor onderhavige aanvraag beroepen uw echtgenote en uzelf zich op een vrees voor vervolging door de Oekraïense autoriteiten; uw echtgenote zou het voorwerp uitmaken van een gerechtelijke strafprocedure [verklaring meervoudige aanvraag, O. C. (...), dd.08.07.2016, rubriek 15 en verklaring meervoudige aanvraag, Y. C. (...), dd.08.07.2016, rubriek 15 en 18]. Welnu, er moet worden besloten dat jullie deze vervolging niet aannemelijk weten te maken en wel op basis van de volgende elementen.

Voor onderhavige aanvraag werden oproepingen op naam van uw echtgenote overlegd (zie documenten 1, 2 en 11: groene map), waarmee jullie willen aantonen dat zij vervolging door de Oekraïense autoriteiten riskeert wegens aantasting van de soevereiniteit van het land. Vooreerst blijken jullie onaannemelijk vaag over de aanleiding van een dergelijk strafrechtelijk onderzoek. U verklaarde (CGVS, voorafgaand onderzoek, p.3) dat jullie enkel kunnen gissen waarom een zaak aanhangig werd gemaakt en kort daarop beweert u dat het mogelijk was omdat ze gewonden verzorgde in een ziekenhuis in Donetsk (CGVS, voorafgaand onderzoek, p.3) en u herhaalt hierbij dat u eigenlijk niet weet waarom ze precies vervolgd zou worden. Op een vraag nadien hoe een rechtbank in Lvov (van wie de convocaties klaarblijkelijk uitgingen) zou vernomen hebben dat uw echtgenote actief was bij de verzorging van gewonden in Donetsk, beweert u eerst (CGVS, voorafgaand onderzoek, p.5) dat andere medewerkers van het ziekenhuis een klikbrief hadden kunnen schrijven, maar u erkent meteen dat dit enkel een vermoeden van uwentwege betreft. Ook tijdens uw gehoor ten gronde (CGVS, p.2) blijven uw verklaringen steken op het niveau van gissingen en hypothesen omtrent de aanleiding van de

vervolgning van uw echtgenote: haar werk als vrijwilligster om gewonden te verzorgen, verklikking door burens of monitoring van sociale media door de Oekraïense autoriteiten. Bij navraag omtrent de laatste door u opgeworpen piste (sociale media), haalt u slechts enkele illustraties aan van bloggers (CGVS, p.2), maar u geeft geen concretere invulling aan activiteiten van uw echtgenote (of uzelf) op sociale media als grond voor vervolging. Ook uw echtgenote bleef onaannemelijk vaag over de aanleiding voor een eventuele strafrechtelijke vervolging. Ze haalt achtereenvolgens aan dat "mensen haar in Lvov ervan beschuldigden dat ze alleen naar daar was gekomen en dat haar man in Donetsk was achtergebleven om te strijden" (CGVS, O. (...), voorafgaand onderzoek, p.5), dat ze mogelijk verklikt werd door mensen uit Enakievo (regio Donetsk), maar ze geeft tegelijkertijd aan niet te weten wie uit Enakievo een reden zou gehad hebben om haar te verklikken. Wanneer haar werd gevraagd of ze omwille van het verzorgen van gewonden werd beschuldigd van separatisme, antwoordt uw echtgenote (CGVS, O. (...), voorafgaand onderzoek, p.7) niet te weten waarom ze eigenlijk precies vervolgd zou worden. Welnu, dergelijke vaagheid over de aanleiding van een eventuele vervolging van uw echtgenote, doet in ernstige mate afbreuk aan de aannemelijkheid van het nieuwe asielmotief. Daarenboven, en niet in het minst, werd vastgesteld dat jullie weinig tot geen initiatief aan de dag legden om informatie in te winnen over de voortgang van een eventueel hangende strafzaak. Uw echtgenote gaf aan (CGVS, O. (...), p.3) dat op de overlegde convocaties telkens hetzelfde zaaknummer vermeld staat, maar ze erkende niet getracht te hebben zich over de betreffende zaak te informeren. Ze schrijft dit gebrek aan initiatief toe aan de angst om ontdekt en vervolgd te worden, opgepakt en opgesloten te worden, het voorwerp van geweld te zullen uitmaken, om te besluiten dat ze bang is voor haar leven en dat van haar gezin(sleden). In dezelfde context geeft uw echtgenote aan (CGVS, O. (...), p.3) dat het onmogelijk is om zich in Oekraïne te verdedigen, in casu omdat ze in Lvov het slachtoffer was van aanvallen. Op de daaropvolgende vraag of ze informeerde naar de mogelijkheid om zich door een advocaat te laten bijstaan, geeft ze wederom aan dit niet te willen of durven doen, uit angst en ze voegt hier nog aan toe dat ze (daar) niemand vertrouwt. Aan u werden gelijkaardige vragen voorgelegd. U geeft aan (CGVS, p.5) dat uw vrouw zich nooit door iemand liet vertegenwoordigen bij de rechtbank. Op de vraag om welke reden(en) u (jullie) dit naliet, stelt u dat u zich niet vanuit het buitenland kan laten vertegenwoordigen (CGVS, p.6), maar vervolgens erkent u dat deze stelling ook louter gestoeld is op veronderstellingen en vermoedens. U geeft bovendien aan niet eens naar dergelijke mogelijkheid – om zich door een Oekraïense advocaat te laten vertegenwoordigen – hebt geïnformeerd (CGVS, p.6). Verder beweert u hoegenaamd niets te weten over een (eventueel voorlopige) uitspraak van de rechtbank (CGVS, p.6). Ter verschoning van uw (jullie) gebrek aan initiatief om zich te informeren over de voortgang van een eventueel hangende rechtszaak, stelt u (CGVS, p.9) dat uw vrouw enkel nog met een vriendin en haar ouders (die nog in de regio Donetsk zouden verblijven) contact heeft in Oekraïne. Welnu, aan dergelijke uitleg kan ernstig getwijfeld worden, aangezien i) wel documenten zouden overgemaakt zijn vanuit Oekraïne in het kader van onderhavige aanvraag en ii) uw vrouw nog actief is op sociale media (zoals Facebook). Hoedanook, er moet geconcludeerd worden dat jullie gebrek aan initiatief om zich te informeren over de voortgang van een eventuele gerechtelijke procedure, in ernstige mate afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van het nieuw ingeroepen asielmotief.

Bij monde van uw advocaat (CGVS, O. (...), opmerkingen advocaat Antychin, p.4) stellen uw echtgenote en uzelf dat informatie van rechtbanken in Oekraïne vrij toegankelijk is op websites, met het oog op het verifiëren van de stand van zaken in gerechtelijke procedures. Hoewel het zeer merkwaardig voorkomt dat u dan naliet om dergelijke informatie aan uw administratief dossier toe te voegen, om aldus uw aanvraag bij het CGVS te bepleiten, deed CEDOCA, de researchafdeling van het Commissariaat-generaal onderzoek om informatie over uw echtgenote, en een tegen haar aanhangig gemaakte gerechtelijke procedure, te vinden op publieke bronnen, zoals websites. Welnu, hoewel CEDOCA meerdere bronnen in dit verband raadpleegde, werd er geen enkele objectieve en concrete aanwijzing gevonden, waaruit blijkt dat uw echtgenote inderdaad het voorwerp is van een strafrechtelijke procedure in Oekraïne. De weerslag van dit onderzoek door CEDOCA werd toegevoegd aan het administratief dossier.

Weze er nog op gewezen dat i) u redelijk lang talmde met het indienen van een tweede asielaanvraag en ii) het zeer merkwaardig voorkomt dat uw echtgenote pas eind 2015 zou opgeroepen zijn door een rechtbank, terwijl ze al sedert september 2014 in België haar toevlucht zocht.

Wat betreft het laattijdig karakter van het indienen van onderhavige aanvraag.

U stelde (CGVS, voorafgaand onderzoek, p.5) dat de eerste convocatie op naam van uw echtgenote dateert van eind 2015 en op de vraag waarom u dan pas eind juni 2016 onderhavige aanvraag indiende, geeft u aan dat uw echtgenote in België bevallen was met een keizersnede en jullie jullie dochter haar schooljaar eerst rustig wilden laten afmaken. Dergelijke uitleg is weinig overtuigend te noemen. Immers, van asielzoekers zoals uzelf en uw echtgenote, mag verwacht worden dat zij zo snel mogelijk een nieuwe asielaanvraag indienen, wanneer zij menen over nieuwe elementen te beschikken, die de kans

op het verkrijgen van internationale bescherming aanzienlijk verhogen. De vaststelling dat u dit heeft nagelaten, ondermijnt de ernst van de door jullie geuite vrees.

Wat betreft de periode tussen de aankomst van uw echtgenote in België en het moment waarop zij voor het eerst zou gevorderd zijn door de rechtbank.

In casu moet inderdaad worden gesteld dat het uiterst merkwaardig is dat er quasi anderhalf jaar zou verstreken zijn tussen het vertrek van uw echtgenote uit Oekraïne en het moment waarop zij voor het eerst zou gevorderd zijn door een rechtbank. Dergelijke démarche, in hoofde van een Oekraïense rechtbank, lijkt weinig plausibel, temeer daar uit uw verklaringen en deze van uw echtgenote niet blijkt dat jullie een dermate gevoelig profiel hadden in jullie herkomstland én op basis van de eerdere vaststelling omtrent jullie onwetendheid over de directe aanleiding van het aanhangig maken van een strafrechtelijke procedure.

Op basis van alle voorgaande vaststellingen dient dan ook besloten te worden dat uw echtgenote en uzelf het nieuwe asielmotief (vervolgung door de Oekraïense autoriteiten) niet aannemelijk weten te maken. Bijgevolg komen jullie niet in aanmerking voor het verkrijgen van internationale bescherming, louter omwille van dit opgeworpen element.

U alludeert op mogelijke problemen in Oekraïne, omdat uw dochter geen Oekraïens en enkel Russisch spreekt (CGVS, p.3). Welnu, CEDOCA, de researchafdeling van het Commissariaat-generaal, verrichtte onderzoek naar de situatie voor etnische Russen en/of Russisch sprekenden op het gebied van taal en veiligheid. De weerslag van dit onderzoek werd toegevoegd aan het administratief dossier. Welnu, uit de bijgevoegde informatie blijkt dat mensenrechtenrapporten die de situatie van etnische minderheden in Oekraïne beschrijven, zo goed als uitsluitend aandacht besteden aan de situatie van Roma en Krim Tataren. De etnische Russen of Russisch sprekenden behoren niet tot de groepen die onder de aandacht gebracht worden. Volgens rapporten en bulletins die melding maken van gevallen van intimidatie of aanvallen gericht tegen etnische Russen of vertegenwoordigers van de Russischsprekende gemeenschap, gaat het om sporadische en geïsoleerde incidenten. Er mag dan ook besloten worden dat er in Oekraïne geen sprake is van systematische en georganiseerde vervolging van de Russische minderheid. Wat betreft mogelijke problemen van discriminatie voor uw schoolgaande dochter omwille van het feit dat ze de Oekraïense taal niet machtig is en enkel Russisch spreekt, moet opgemerkt worden dat zulks weinig aannemelijk is, eveneens volgens de beschikbare informatie. Zo stelt deze dat de Russische taal nog steeds ruim gebruikt wordt in het land. De Organisatie voor Veiligheid en Samenwerking in Europa (OVSE) wijst erop dat het percentage van Russischsprekenden het hoogst is in de oostelijke en zuidelijke regio's, maar dat het Russisch ook in andere delen van het land veel gebruikt wordt. Zelfs indien uw dochter het slachtoffer zou zijn van situaties van discriminatie, die weliswaar afkeurenswaardig zijn, dan nog moet gesteld worden dat deze niet gekwalificeerd kunnen worden als systematische vervolging of een intentionele bedreiging van het leven, de vrijheid of de fysieke integriteit. Bijgevolg kan dit opgeworpen element geen aanleiding geven tot het bieden van internationale bescherming.

Uit hetgeen hieraan vooraf gaat, blijkt dat ten aanzien van u geen gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade, volgens de regelgeving inzake subsidiaire bescherming.

Het Commissariaat-generaal is dan ook van oordeel dat niets u belet om zich opnieuw in Oekraïne te vestigen. Weze in dit verband herhaald dat in uw vorige aanvraag uitgebreid door het CGVS werd beargumenteerd waarom u zich buiten Donetsk of Lvov zou kunnen vestigen. Deze argumentatie werd gevolgd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen en u werpt, in het kader van onderhavige aanvraag, geen elementen op die de vorige beoordeling in een ander perspectief kunnen plaatsen.

Wat betreft uw verwijzing naar de politieke onrust en instabiliteit in geval van terugkeer, benadrukt het Commissariaat-generaal dat het zich bewust is van de problematische situatie in Oekraïne, doch dat uit niets kan worden afgeleid dat het loutere feit een Oekraïens staatsburger te zijn op zich voldoende is om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling in toepassing van artikel 1, A (2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 of om te besluiten tot de toekenning van de subsidiaire bescherming. Zulks vindt aansluiting bij het standpunt van de UNHCR waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier, en waaruit kan worden afgeleid dat de UNHCR van oordeel is dat elke asielaanvraag op eigen merites en op individuele basis moet worden beoordeeld, dit met bijzondere aandacht voor de specifieke omstandigheden eigen aan de zaak.

Hieruit volgt dat een loutere verwijzing naar uw Oekraïens staatsburgerschap niet kan worden gekwalificeerd als een nieuw element dat op zich de kans aanzienlijk groter maakt dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt. Een individuele beoordeling van uw vraag om internationale bescherming, waarbij u uw vrees voor vervolging of het risico voor het lijden van ernstige schade in concreto dient aan te tonen, blijft dan ook noodzakelijk, en u blijft hier om bovenstaande redenen in gebreke.

Wat betreft de algemene veiligheidssituatie beschikt de Commissaris-generaal over een zekere appreciatiemarge, doch kan gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie (waarvan een kopie aan uw administratief dossier werd toegevoegd) duidelijk worden vastgesteld dat de actuele situatie in Odessa, waarvan u afkomstig bent, op geen enkele wijze kan worden beschouwd als een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen op een ernstige bedreiging zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Hoewel er in de marge van het conflict in de Donbas af en toe gewelddadige incidenten gebeuren, bv. manifestaties die uitlopen op geweld of sporadische en kleinschalige aanslagen waarbij mogelijk een conflict-gerelateerd motief zou kunnen spelen, is er op het grondgebied van Oekraïne buiten de Donbas en de Krim immers géén sprake van militaire confrontaties of gevechtshandelingen, noch van een bezetting door niet-regeringsgebonden groeperingen

De door u overlegde documenten kunnen de negatieve eindbeoordeling van onderhavige aanvraag niet in positieve zin wijzigen. De convocaties op naam van uw echtgenote (documenten 1, 2 en 11: groene map) kunnen niet weerhouden worden als bewijsstukken, aangezien u de vervolgingsproblematiek die u eraan verbindt, niet aannemelijk hebt weten te maken. Documenten hebben enkel een ondersteunende waarde wanneer de verklaringen van de asielzoeker geloofwaardig, coherent en plausibel zijn, –quod non in casu. Bovendien heerst er in uw herkomstland een hoge graad van corruptie en kunnen er bijgevolg allerhande documenten tegen betaling verkregen worden, hetgeen ook blijkt uit informatie, die aan het administratief dossier werd toegevoegd. U legt originele documenten over in verband met uw hospitalisatie in Donetsk, in de periode voorafgaand aan uw vertrek naar de Verenigde Staten (documenten 3 en 4: groene map). Het betreft de originele versie van stukken die u in het kader van uw beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen reeds overlegde. Hierbij kan eveneens verwezen worden naar de hoge graad van corruptie in uw land van herkomst waardoor de bewijskracht van dergelijke documenten zeer relatief is en niet opweegt ten aanzien van de bemerking uit uw eerste asielaanvraag betreffende uw beweerde recente herkomst uit Donetsk. Sowieso betreft uw al dan niet verblijf en ziekenhuisopname in Donetsk tot eind augustus 2014 niet het zwaartepunt van bovenstaande motivering noch van de motivering uit uw vorige asielaanvraag. Uw internationaal paspoort, het paspoort van uw echtgenote en de geboorteaktes van uw dochters, staven jullie identiteit en het gegeven dat u geldige visa voor de Verenigde Staten en Duitsland verkreeg, hetgeen niet ter discussie staat. De brief van uw Belgische advocaat (document 10: groene map) geeft aan dat bijkomende stukken aan het administratief dossier werden toegevoegd én daarnaast werden internetartikels als bijlagen bij dit schrijven toegevoegd. De artikels bevatten echter algemene informatie, die geen betrekking heeft op uw concrete situatie (en deze van uw echtgenote). Elke asielaanvraag wordt op individuele basis en op eigen mérites beoordeeld. Bijgevolg dient de persoonlijke vervolgingsvrees aannemelijk gemaakt te worden en u bent hier om bovenstaande elementen niet in geslaagd. De overlegde artikels weerleggen deze vaststellingen niet. U legt ten slotte nog enkele enveloppes over. Ze bewijzen enkel dat u post vanuit Oekraïne ontving."

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

Uit de gegevens van het administratief dossier blijkt dat verzoekende partij haar aanvraag om erkenning als vluchteling of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus steunt op dezelfde asielmotieven als deze voorgehouden door haar echtgenoot, C. Y., wiens zaak bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is gekend onder het nr. X. Bovendien wijst de Raad erop dat verzoekende partij zich in haar verzoekschrift beperkt tot dezelfde middelen als deze opgeworpen door haar echtgenoot tegen de in zijn hoofd genomen beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus eveneens van 25 juli 2017.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft bij arrest nr. X van 4 december 2017 de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd aan C. Y.. Het arrest genomen in hoofd van de echtgenoot van verzoekende partij luidt als volgt:

"1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Oekraïens staatsburger te zijn, geboren op (...) in Lvov, in het westen van Oekraïne, waar u het laatst geregistreerd was, hoewel u al sinds 2000 in de regio Donetsk woonde. U woonde sinds 2010 in Enakievo, in dezelfde regio, met uw echtgenote, O. C. (...) (O.V. X), met wie u inmiddels 2 kinderen hebt.

Op 27 februari 2015 vroeg u voor het eerst asiel in België. Op 29 juni 2015 nam het Commissariaat-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, bij arrest van 8 december 2015. Op 23 juni 2016 verklaarden u en uw echtgenote zich opnieuw vluchteling bij de Belgische autoriteiten. Op 15 december 2016 werd deze meervoudige aanvraag in overweging genomen, met het oog op de behandeling ten gronde van het verzoek.

Midden juli 2014 stuurde u uw vrouw en kinderen naar Lvov waar zij op uw registratieadres konden verblijven. U bleef achter in Enakievo om op uw schoonouders te passen. In de nacht van 24 op 25 augustus raakte u gewond bij een artilleriebeschieting waarna u naar het ziekenhuis werd gebracht. Daar werd u door uw moeder, een Amerikaans staatsburger, opgehaald en naar de V.S overgebracht. Zij kon immers (reeds voordien) een langdurig visum voor u regelen. Uw vrouw verbleef ondertussen in Lvov waar zij op 7 augustus 2014 werd aangevallen door onbekenden die haar voor separatist uitmaakten aangezien zij uit Donetsk afkomstig was. Aan het incident hield zij enkele blauwe plekken over. Zij werd voorts beledigd en bedreigd door haar buurvrouw wiens familie lid is van de nationalistische militie 'Rechtse Sector'. Op 29 augustus 2014 ging zij met jullie dochter naar het park waar zij voor separatisten werden uitgemaakt. Er werd ook geduwd en met stenen gegooid. Toen zij poogde tussen te komen werd zij door anderen belaagd die opwierpen dat zij maar naar Donetsk moest terugkeren. Diezelfde avond werd uw vrouw vlakbij het appartement waar zij verbleef door een onbekende in de rug aangevallen. Door de trap die zij kreeg moest zij de volgende dag naar het ziekenhuis gaan. Tevergeefs poogde zij klacht bij de politie in te dienen. Deze stelde immers dat ze niet tussenkwamen bij incidenten waarbij mensen van 'Rechtse Sector' zijn betrokken. Omwille van deze incidenten verliet uw vrouw Oekraïne en reisde naar België waar zij op 14 september 2014 aankwam en er de dag nadien een asielaanvraag indiende. Via het Rode Kruis kon u uw gezin lokaliseren en reisde hen vanuit de V.S achterna. U kwam op 24 februari 2015 in België aan.

Voor uw tweede, onderhavige, aanvraag beroept u zich op een vrees voor vervolging door de Oekraïense autoriteiten. Immers, aan uw echtgenote zouden meerdere convocaties gericht zijn om zich voor een rechtbank te verantwoorden. Ze zou beschuldigd worden van separatisme en vervolging riskeren voor de aantasting van de soevereiniteit van het land.

Voor onderhavige aanvraag leggen jullie de volgende documenten over: drie convocaties, gericht aan uw echtgenote, twee attesten waaruit uw hospitalisatie in Enakievo moet blijken, uw reispaspoort, het paspoort van uw echtgenote, de geboorteaktes van uw dochters, internetartikels, een brief van uw Belgische advocaat en enveloppes waarin u stukken in België zouden bezorgd zijn.

B. Motivering

Voor onderhavige aanvraag beroepen uw echtgenote en uzelf zich op het gegeven dat uw echtgenote mogelijk vervolging door de Oekraïense autoriteiten riskeert, omwille van aantasting van de soevereiniteit van het land.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat uw vorige (eerste) aanvraag door het Commissariaat-generaal werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. In casu werd ernstig getwijfeld aan uw recent verblijf in de regio Donetsk. Voorts werden de problemen in Lvov waarvan uw echtgenote melding maakte, als onvoldoende ernstig bestempeld en bijgevolg niet als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of de regelgeving inzake subsidiaire bescherming. Daarenboven had het er alle schijn van dat haar beweerde problemen een zeer lokaal karakter hadden en bijgevolg werd in voormelde weigeringsbeslissing gesteld dat voor jullie het concept van intern vluchtalternatief kan worden toegepast, in overeenstemming met artikel 48/5, lid 3 van de wet van 15 december 1980. Deze beslissing van het CGVS werd bij arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorige asielaanvraag en staat de beoordeling ervan vast. Het Commissariaat-generaal kan zich er daarom toe beperken om in uw geval enkel en alleen de door jullie aangebrachte nieuwe feiten en elementen te onderzoeken, weliswaar in het licht van alle in het dossier aanwezige elementen.

Voor onderhavige aanvraag beroepen uw echtgenote en uzelf zich op een vrees voor vervolging door de Oekraïense autoriteiten; uw echtgenote zou het voorwerp uitmaken van een gerechtelijke strafprocedure [verklaring meervoudige aanvraag, O. C. (...), dd.08.07.2016, rubriek 15 en verklaring meervoudige aanvraag, Y. C. (...), dd.08.07.2016, rubriek 15 en 18]. Welnu, er moet worden besloten dat jullie deze vervolging niet aannemelijk weten te maken en wel op basis van de volgende elementen.

Voor onderhavige aanvraag werden oproepingen op naam van uw echtgenote overlegd (zie documenten 1, 2 en 11: groene map), waarmee jullie willen aantonen dat zij vervolging door de Oekraïense autoriteiten riskeert wegens aantasting van de soevereiniteit van het land. Vooreerst blijken jullie onaannemelijk vaag over de aanleiding van een dergelijk strafrechtelijk onderzoek. U verklaarde (CGVS, voorafgaand onderzoek, p.3) dat jullie enkel kunnen gissen waarom een zaak aanhangig werd gemaakt en kort daarop beweert u dat het mogelijk was omdat ze gewonden verzorgde in een ziekenhuis in Donetsk (CGVS, voorafgaand onderzoek, p.3) en u herhaalt hierbij dat u eigenlijk niet weet waarom ze precies vervolgd zou worden. Op een vraag nadien hoe een rechtbank in Lvov (van wie de convocaties klaarblijkelijk uitgingen) zou vernomen hebben dat uw echtgenote actief was bij de verzorging van gewonden in Donetsk, beweert u eerst (CGVS, voorafgaand onderzoek, p.5) dat andere medewerkers van het ziekenhuis een klikbrief hadden kunnen schrijven, maar u erkent meteen dat dit enkel een vermoeden van uwentwege betreft. Ook tijdens uw gehoor ten gronde (CGVS, p.2) blijven uw verklaringen steken op het niveau van gissingen en hypothesen omtrent de aanleiding van de vervolging van uw echtgenote: haar werk als vrijwilligster om gewonden te verzorgen, verklikking door burens of monitoring van sociale media door de Oekraïense autoriteiten. Bij navraag omtrent de laatste door u opgeworpen piste (sociale media), haalt u slechts enkele illustraties aan van bloggers (CGVS, p.2), maar u geeft geen concretere invulling aan activiteiten van uw echtgenote (of uzelf) op sociale media als grond voor vervolging. Ook uw echtgenote bleef onaannemelijk vaag over de aanleiding voor een eventuele strafrechtelijke vervolging. Ze haalt achtereenvolgens aan dat “mensen haar in Lvov ervan beschuldigden dat ze alleen naar daar was gekomen en dat haar man in Donetsk was achtergebleven om te strijden” (CGVS, O. (...), voorafgaand onderzoek, p.5), dat ze mogelijk verklikt werd door mensen uit Enakievo (regio Donetsk), maar ze geeft tegelijkertijd aan niet te weten wie uit Enakievo een reden zou gehad hebben om haar te verklikken. Wanneer haar werd gevraagd of ze omwille van het verzorgen van gewonden werd beschuldigd van separatisme, antwoordt uw echtgenote (CGVS, O. (...), voorafgaand onderzoek, p.7) niet te weten waarom ze eigenlijk precies vervolgd zou worden. Welnu, dergelijke vaagheid over de aanleiding van een eventuele vervolging van uw echtgenote, doet in ernstige mate afbreuk aan de aannemelijkheid van het nieuwe asielmotief. Daarenboven, en niet in het minst, werd vastgesteld dat jullie weinig tot geen initiatief aan de dag legden om informatie in te winnen over de voortgang van een eventueel hangende strafzaak. Uw echtgenote gaf aan (CGVS, O. (...), p.3) dat op de overlegde convocaties telkens hetzelfde zaaknummer vermeld staat, maar ze erkende niet getracht te hebben zich over de betreffende zaak te informeren. Ze schrijft dit gebrek aan initiatief toe aan de angst om ontdekt en vervolgd te worden, opgepakt en opgesloten te worden, het voorwerp van geweld te zullen uitmaken, om te besluiten dat ze bang is voor haar leven en dat van haar gezin(sleden). In dezelfde context geeft uw echtgenote aan (CGVS, O. (...), p.3) dat het onmogelijk is om zich in Oekraïne te verdedigen, in casu omdat ze in Lvov het slachtoffer was van aanvallen. Op de daaropvolgende vraag of ze informeerde naar de mogelijkheid om zich door een advocaat te laten bijstaan, geeft ze wederom aan dit niet te willen of durven doen, uit angst en ze voegt hier nog aan toe dat ze (daar) niemand vertrouwt. Aan u werden gelijkaardige vragen voorgelegd. U geeft aan (CGVS, p.5) dat uw vrouw zich nooit door iemand liet vertegenwoordigen bij de rechtbank. Op de vraag om welke reden(en) u (jullie) dit naliet, stelt u dat u zich niet vanuit het buitenland kan laten vertegenwoordigen (CGVS, p.6), maar vervolgens erkent u dat deze stelling ook louter gestoeld is op veronderstellingen en vermoedens. U geeft bovendien aan niet eens naar dergelijke mogelijkheid – om zich door een Oekraïense advocaat te laten vertegenwoordigen – hebt geïnformeerd (CGVS, p.6). Verder beweert u hoegenaamd niets te weten over een (eventueel voorlopige) uitspraak van de rechtbank (CGVS, p.6). Ter verschoning van uw (jullie) gebrek aan initiatief om zich te informeren over de voortgang van een eventueel hangende rechtszaak, stelt u (CGVS, p.9) dat uw vrouw enkel nog met een vriendin en haar ouders (die nog in de regio Donetsk zouden verblijven) contact heeft in Oekraïne. Welnu, aan dergelijke uitleg kan ernstig getwijfeld worden, aangezien i) wel documenten zouden overgemaakt zijn vanuit Oekraïne in het kader van onderhavige aanvraag en ii) uw vrouw nog actief is op sociale media (zoals Facebook). Hoedanook, er moet geconcludeerd worden dat jullie gebrek aan initiatief om zich te informeren over de voortgang van een eventuele gerechtelijke procedure, in ernstige mate afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van het nieuw ingeroepen asielmotief. Bij monde van uw advocaat (CGVS, O. (...), opmerkingen advocaat Antychin, p.4) stellen uw echtgenote en uzelf dat informatie van rechtbanken in Oekraïne vrij toegankelijk is op websites, met het oog op het verifiëren van de stand van zaken in gerechtelijke procedures. Hoewel het zeer merkwaardig voorkomt dat u dan naliet om dergelijke informatie aan uw administratief dossier toe te voegen, om aldus uw aanvraag bij het CGVS te bepleiten, deed CEDOCA, de researchafdeling van het Commissariaat-generaal onderzoek om informatie over uw echtgenote, en een tegen haar aanhangig gemaakte gerechtelijke procedure, te vinden op publieke bronnen, zoals websites. Welnu, hoewel CEDOCA meerdere bronnen in dit verband raadpleegde, werd er geen enkele objectieve en concrete aanwijzing gevonden, waaruit blijkt dat uw echtgenote inderdaad het voorwerp is van een strafrechtelijke

procedure in Oekraïne. De weerslag van dit onderzoek door CEDOCA werd toegevoegd aan het administratief dossier.

Weze er nog op gewezen dat i) u redelijk lang talmde met het indienen van een tweede asielaanvraag en ii) het zeer merkwaardig voorkomt dat uw echtgenote pas eind 2015 zou opgeroepen zijn door een rechtbank, terwijl ze al sedert september 2014 in België haar toevlucht zocht.

Wat betreft het laattijdig karakter van het indienen van onderhavige aanvraag.

U stelde (CGVS, voorafgaand onderzoek, p.5) dat de eerste convocatie op naam van uw echtgenote dateert van eind 2015 en op de vraag waarom u dan pas eind juni 2016 onderhavige aanvraag indiende, geeft u aan dat uw echtgenote in België bevallen was met een keizersnede en jullie jullie dochter haar schooljaar eerst rustig wilden laten afmaken. Dergelijke uitleg is weinig overtuigend te noemen. Immers, van asielzoekers zoals uzelf en uw echtgenote, mag verwacht worden dat zij zo snel mogelijk een nieuwe asielaanvraag indienen, wanneer zij menen over nieuwe elementen te beschikken, die de kans op het verkrijgen van internationale bescherming aanzienlijk verhogen. De vaststelling dat u dit heeft nagelaten, ondermijnt de ernst van de door jullie geuite vrees.

Wat betreft de periode tussen de aankomst van uw echtgenote in België en het moment waarop zij voor het eerst zou gevorderd zijn door de rechtbank.

In casu moet inderdaad worden gesteld dat het uiterst merkwaardig is dat er quasi anderhalf jaar zou verstreken zijn tussen het vertrek van uw echtgenote uit Oekraïne en het moment waarop zij voor het eerst zou gevorderd zijn door een rechtbank. Dergelijke démarche, in hoofde van een Oekraïense rechtbank, lijkt weinig plausibel, temeer daar uit uw verklaringen en deze van uw echtgenote niet blijkt dat jullie een dermate gevoelig profiel hadden in jullie herkomstland én op basis van de eerdere vaststelling omtrent jullie onwetendheid over de directe aanleiding van het aanhangig maken van een strafrechtelijke procedure.

Op basis van alle voorgaande vaststellingen dient dan ook besloten te worden dat uw echtgenote en uzelf het nieuwe asielmotief (vervolgning door de Oekraïense autoriteiten) niet aannemelijk weten te maken. Bijgevolg komen jullie niet in aanmerking voor het verkrijgen van internationale bescherming, louter omwille van dit opgeworpen element.

U alludeert op mogelijke problemen in Oekraïne, omdat uw dochter geen Oekraïens en enkel Russisch spreekt (CGVS, p.3). Welnu, CEDOCA, de researchafdeling van het Commissariaat-generaal, verrichtte onderzoek naar de situatie voor etnische Russen en/of Russisch sprekenden op het gebied van taal en veiligheid. De weerslag van dit onderzoek werd toegevoegd aan het administratief dossier. Welnu, uit de bijgevoegde informatie blijkt dat mensenrechtenrapporten die de situatie van etnische minderheden in Oekraïne beschrijven, zo goed als uitsluitend aandacht besteden aan de situatie van Roma en Krim Tataren. De etnische Russen of Russisch sprekenden behoren niet tot de groepen die onder de aandacht gebracht worden. Volgens rapporten en bulletins die melding maken van gevallen van intimidatie of aanvallen gericht tegen etnische Russen of vertegenwoordigers van de Russischspreekende gemeenschap, gaat het om sporadische en geïsoleerde incidenten. Er mag dan ook besloten worden dat er in Oekraïne geen sprake is van systematische en georganiseerde vervolging van de Russische minderheid. Wat betreft mogelijke problemen van discriminatie voor uw schoolgaande dochter omwille van het feit dat ze de Oekraïense taal niet machtig is en enkel Russisch spreekt, moet opgemerkt worden dat zulks weinig aannemelijk is, eveneens volgens de beschikbare informatie. Zo stelt deze dat de Russische taal nog steeds ruim gebruikt wordt in het land. De Organisatie voor Veiligheid en Samenwerking in Europa (OVSE) wijst erop dat het percentage van Russischsprekenden het hoogst is in de oostelijke en zuidelijke regio's, maar dat het Russisch ook in andere delen van het land veel gebruikt wordt. Zelfs indien uw dochter het slachtoffer zou zijn van situaties van discriminatie, die weliswaar afkeurenswaardig zijn, dan nog moet gesteld worden dat deze niet gekwalificeerd kunnen worden als systematische vervolging of een intentionele bedreiging van het leven, de vrijheid of de fysieke integriteit. Bijgevolg kan dit opgeworpen element geen aanleiding geven tot het bieden van internationale bescherming.

Uit hetgeen hieraan vooraf gaat, blijkt dat ten aanzien van u geen gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade, volgens de regelgeving inzake subsidiaire bescherming.

Het Commissariaat-generaal is dan ook van oordeel dat niets u belet om zich opnieuw in Oekraïne te vestigen. Weze in dit verband herhaald dat in uw vorige aanvraag uitgebreid door het CGVS werd beargumenteerd waarom u zich buiten Donetsk of Lvov zou kunnen vestigen. Deze argumentatie werd gevolgd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen en u werpt, in het kader van onderhavige aanvraag, geen elementen op die de vorige beoordeling in een ander perspectief kunnen plaatsen.

Wat betreft uw verwijzing naar de politieke onrust en instabiliteit in geval van terugkeer, benadrukt het Commissariaat-generaal dat het zich bewust is van de problematische situatie in Oekraïne, doch dat uit niets kan worden afgeleid dat het loutere feit een Oekraïens staatsburger te zijn op zich voldoende is om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling in toepassing van artikel 1, A (2), van het

Verdrag van Genève van 28 juli 1951 of om te besluiten tot de toekenning van de subsidiaire bescherming. Zulks vindt aansluiting bij het standpunt van de UNHCR waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier, en waaruit kan worden afgeleid dat de UNHCR van oordeel is dat elke asielaanvraag op eigen merites en op individuele basis moet worden beoordeeld, dit met bijzondere aandacht voor de specifieke omstandigheden eigen aan de zaak.

Hieruit volgt dat een loutere verwijzing naar uw Oekraïens staatsburgerschap niet kan worden gekwalificeerd als een nieuw element dat op zich de kans aanzienlijk groter maakt dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt. Een individuele beoordeling van uw vraag om internationale bescherming, waarbij u uw vrees voor vervolging of het risico voor het lijden van ernstige schade in concreto dient aan te tonen, blijft dan ook noodzakelijk, en u blijft hier om bovenstaande redenen in gebreke.

Wat betreft de algemene veiligheidssituatie beschikt de Commissaris-generaal over een zekere appreciatiemarge, doch kan gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie (waarvan een kopie aan uw administratief dossier werd toegevoegd) duidelijk worden vastgesteld dat de actuele situatie in Odessa, waarvan u afkomstig bent, op geen enkele wijze kan worden beschouwd als een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen op een ernstige bedreiging zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Hoewel er in de marge van het conflict in de Donbas af en toe gewelddadige incidenten gebeuren, bv. manifestaties die uitlopen op geweld of sporadische en kleinschalige aanslagen waarbij mogelijk een conflict-gerelateerd motief zou kunnen spelen, is er op het grondgebied van Oekraïne buiten de Donbas en de Krim immers géén sprake van militaire confrontaties of gevechtshandelingen, noch van een bezetting door niet-regeringsgebonden groeperingen.

De door u overlegde documenten kunnen de negatieve eindbeoordeling van onderhavige aanvraag niet in positieve zin wijzigen. De convocaties op naam van uw echtgenote (documenten 1, 2 en 11: groene map) kunnen niet weerhouden worden als bewijsstukken, aangezien u de vervolgingsproblematiek die u eraan verbindt, niet aannemelijk hebt weten te maken. Documenten hebben enkel een ondersteunende waarde wanneer de verklaringen van de asielzoeker geloofwaardig, coherent en plausibel zijn, –quod non in casu. Bovendien heerst er in uw herkomstland een hoge graad van corruptie en kunnen er bijgevolg allerhande documenten tegen betaling verkregen worden, hetgeen ook blijkt uit informatie, die aan het administratief dossier werd toegevoegd. U legt originele documenten over in verband met uw hospitalisatie in Donetsk, in de periode voorafgaand aan uw vertrek naar de Verenigde Staten (documenten 3 en 4: groene map). Het betreft de originele versie van stukken die u in het kader van uw beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen reeds overlegde. Hierbij kan eveneens verwezen worden naar de hoge graad van corruptie in uw land van herkomst waardoor de bewijskracht van dergelijke documenten zeer relatief is en niet opweegt ten aanzien van de bemerking uit uw eerste asielaanvraag betreffende uw beweerde recente herkomst uit Donetsk. Sowieso betreft uw al dan niet verblijf en ziekenhuisopname in Donetsk tot eind augustus 2014 niet het zwaartepunt van bovenstaande motivering noch van de motivering uit uw vorige asielaanvraag. Uw internationaal paspoort, het paspoort van uw echtgenote en de geboorteaktes van uw dochters, staven jullie identiteit en het gegeven dat u geldige visa voor de Verenigde Staten en Duitsland verkreeg, hetgeen niet ter discussie staat. De brief van uw Belgische advocaat (document 10: groene map) geeft aan dat bijkomende stukken aan het administratief dossier werden toegevoegd én daarnaast werden internetartikels als bijlagen bij dit schrijven toegevoegd. De artikels bevatten echter algemene informatie, die geen betrekking heeft op uw concrete situatie (en deze van uw echtgenote). Elke asielaanvraag wordt op individuele basis en op eigen mérites beoordeeld. Bijgevolg dient de persoonlijke vervolgingsvrees aannemelijk gemaakt te worden en u bent hier om bovenstaande elementen niet in geslaagd. De overlegde artikels weerleggen deze vaststellingen niet. U legt ten slotte nog enkele enveloppes over. Ze bewijzen enkel dat u post vanuit Oekraïne ontving.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekende partij beroept zich in een enig middel op de schending van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

2.2.1. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en in artikel 62 van de Vreemdelingenwet, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing volledig kent en inhoudelijk aanvecht. Zij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoekende partij in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, in casu de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

2.2.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (vgl. RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

2.2.3. Waar verzoekende partij met betrekking tot het niet geloofwaardig bevinden van het nieuw aangebrachte element in het kader van haar tweede asielaanvraag, in het bijzonder de gerechtelijke vervolging van haar echtgenote in Lvov, in haar verweer stelt geen andere reden te zien dan dat haar echtgenote tijdens het militaire conflict in Oost-Oekraïne woonde en er hielp in een ziekenhuis en ter bevestiging van haar relaas verwijst naar de reeds eerder door haar bijgebrachte convocaties, oordeelt de Raad dat het louter herhalen van de asielmotieven en het verwijzen naar reeds eerder bijgebrachte en in overweging genomen documenten niet van aard is om de motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten (RvS 10 maart 2006, nr. 156.221; RvS 4 januari 2006, nr. 153.278). Het komt derhalve aan verzoekende partij toe om de motieven van de bestreden beslissing met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen, waar zij op voormelde wijze in gebreke blijft.

Voormeld verweer doet geen afbreuk aan de motivering van verwerende partij dat zowel verzoekende partij als haar echtgenote uitermate vaag en hypothetisch blijven over de aanleiding van het beweerde strafrechtelijk onderzoek en over hoe een rechtbank in Lvov kennis zou hebben kunnen nemen van mogelijke separatistische activiteiten van de echtgenote van verzoekende partij, gaande van de veronderstelling van het verzorgen van gewonden in een ziekenhuis in Oost-Oekraïne over een mogelijke combinatie met het achtergebleven zijn van verzoekende partij in Donetsk om te strijden tot het wijzen op het mogelijks bestaan van klikbrieven of eventuele monitoring van sociale media door de Oekraïense autoriteiten doch zonder het kunnen aanreiken van een concrete invulling van de activiteiten van de echtgenote van verzoekende partij op sociale media als grond van vervolging. Tevens stelt de Raad vast dat verzoekende partij de vaststelling van verwerende partij dat de démarche van de Oekraïense autoriteiten anderhalf jaar na het vertrek van haar echtgenote weinig plausibel overkomt ongemoeid laat waardoor deze als onbetwist en vaststaand wordt beschouwd.

Betreffende het zich niet informeren over de voortgang van een eventueel hangende strafzaak oppert verzoekende partij dat het niet ernstig is van verwerende partij te stellen dat een beroep had kunnen worden gedaan op een Oekraïens advocaat daar zij en haar echtgenote ten laste zijn van het OCMW

Brugelette en derhalve het ereloon van een Oekraïens advocaat niet kunnen betalen en zij vanuit België in Oekraïne niet de nodige bewijzen kunnen bemachtigen om aldaar een beroep te kunnen doen op een pro deo advocaat.

De Raad stelt evenwel vast dat verzoekende partij en haar echtgenote bij hun gehoor op het Commissariaat-generaal van 5 april 2017 als verschoningsgrond voor het niet informeren via een Oekraïens advocaat naar de stand van het gerechtelijk geding totaal niet wijzen op de onmogelijkheid een dergelijk advocaat te kunnen betalen, doch wel op het feit aldaar niemand te vertrouwen (administratief dossier, stuk 4Z, gehoorverslag echtgenote van verzoekende partij, p. 3) en er van overtuigd te zijn zich niet in Oekraïne te kunnen laten vertegenwoordigen om vervolgens toe te geven zich desbetreffend niet te hebben geïnformeerd (administratief dossier, stuk 4BZ, gehoorverslag verzoekende partij, p. 6). Het plots in het verzoekschrift komen aandragen met het gegeven dat men zich toch wel zou willen beroepen op een advocaat in Oekraïne maar dit om financiële redenen onmogelijk is, wijst op een zich oeverloos uitputten in verschoningsgronden waarom men heeft nagelaten zich naar de inhoud van het strafrechtelijk dossier en de stand van zaken van dit geding te informeren wat verder op fundamentele wijze de geloofwaardigheid van het voorgehouden asielaanvraag ondergraaft. Daarenboven kan aan de onmogelijkheid tot het inschakelen van een Oekraïens advocaat om financiële redenen geen geloof worden gehecht daar aangaande de financiële ondersteuning door de moeder van verzoekende partij in het kader van de eerste asielaanvraag door de Raad in zijn arrest van 8 december 2015 met nummer X reeds het volgende werd gemotiveerd:

“Verder kan worden aangenomen dat verzoeker en zijn gezin zich bij een eventuele hervestiging elders in Oekraïne – minstens tijdelijk en gedurende een overbruggingsperiode – kunnen beroepen op de financiële steun van verzoekers moeder, een Amerikaans staatsburger. Uit verzoekers verklaringen blijkt immers duidelijk dat zijn moeder hem en zijn gezin in het verleden steeds (financieel) kon ondersteunen wanneer dit vereist was en dat zij financieel voldoende draagkrachtig mag worden geacht om verzoeker en zijn gezin ook op heden te helpen. Zo verklaarde verzoeker zelf dat hij aanvankelijk van plan was om naar Lvov te gaan en dat hij er daarbij van uitging dat zijn moeder hen kon helpen, bijvoorbeeld door enkele maanden huur te overbruggen. Tevens betaalde verzoekers moeder zowel haar reis naar Oekraïne, de vliegtickets naar de VS als verzoekers reis naar Europa. De in het verzoekschrift geuite bewering dat verzoekers moeder door deze in het verleden geboden hulp al haar spaargeld zou hebben opgedaan en, samen met haar echtgenoot, in financiële moeilijkheden zou zijn gekomen, kan daarbij bezwaarlijk ernstig worden genomen. Bij het CGVS verklaarde verzoeker, wanneer omtrent zijn moeder gevraagd werd: “verdient ze daar goed, is ze financieel stabiel”, immers nog: “ja financiële stabiliteit en inkomen”. Daarenboven blijkt ook uit verzoekers verdere verklaringen bij het CGVS dat hij zijn moeder bij machte achtte om hen nog steeds financieel bij te staan. Op de vraag of zij hen nog steeds financieel ondersteunde, antwoordde hij immers weliswaar van niet doch schreef hij dit vervolgens toe aan het feit dat zij momenteel niet veel kosten hadden (administratief dossier verzoeker, gehoorverslag CGVS, p.4, 11-12). Het attest dat verzoeker bij het verzoekschrift voegt kan aan deze vaststellingen geen afbreuk doen (rechtsplegingsdossier, stuk 1, bijlage 5). Dient vooreerst te worden opgemerkt dat dit een document betreft waarvan de herkomst niet kan worden nagegaan en dat door eenieder met een computer, om het even waar en om het even wanneer kan zijn opgemaakt. Hoe dan ook wordt op dit attest slechts vermeld dat verzoekers moeder geen eigendom op haar naam heeft staan en dat zij een bepaald inkomen heeft. Dit attest spreekt zich niet uit over eventuele vroegere inkomens of eigendommen noch over eventuele spaargelden in het bezit van verzoekers moeder. Evenmin spreekt het zich uit over de eigendommen, inkomens en financiële middelen van de echtgenoot die verzoekers moeder blijkens het gestelde in het verzoekschrift heeft.”.

Het zich niet informeren naar de inhoud van het strafrechtelijk dossier en de stand van het geding – het meest wezenlijke element in het kader van onderhavige asielaanvraag – teneinde de actuele vrees beter te kunnen inschatten verhindert terecht verder enig geloof te hechten aan het voorgehouden asielaanvraag.

Waar verzoekende partij opwerpt dat verwerende partij de convocaties op haar geldigheid had moeten onderzoeken en niet enkel voortgaan op de aanwezige corruptie in Oekraïne en wijst op de tussenkomst van haar advocaat bij het gehoor op het Commissariaat-generaal waar deze stelt dat de rechtbank, de secretaris en de stempel via publieke bronnen kunnen worden gecontroleerd, wijst de Raad er vooreerst op dat de gegevens van de rechtbank op zich geen punt van discussie uitmaken in de bestreden beslissing, doch kan absoluut niet worden aangenomen dat de echtgenote van verzoekende partij het voorwerp uitmaakt van een dergelijke strafrechtelijke vordering. Verder stelt de Raad vast dat verzoekende partij in voormeld betoog er ten onrechte van uit blijkt te gaan dat aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde kan worden ontzegd indien de valsheid of het niet-authentiek karakter ervan wordt aangetoond. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en bijgevolg ook de Raad kunnen evenwel ook om andere redenen dan hun (bewezen) valsheid aan de

aangebrachte stukken iedere bewijswaarde weigeren. De Raad benadrukt, zoals ook terecht door verwerende partij werd opgemerkt, dat aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde kan worden toegekend wanneer ze worden voorgelegd ter ondersteuning van geloofwaardige en aannemelijke verklaringen, wat in casu niet het geval is. Documenten hebben immers enkel een ondersteunende werking, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas te herstellen. Deze motivering wordt verder kracht bijgezet door de verwijzing naar de hoge graad van corruptie in het land van herkomst van verzoekende partij.

2.2.4. Voor wat betreft de motivering in de bestreden beslissing omtrent het talmen met het indienen van een tweede asielaanvraag oordeelt de Raad dat dit een overtollig motief betreft zodat het eventueel gegrond bevinden van kritiek erop niet zou kunnen leiden tot een andere beslissing en verzoekende partij aldus geen belang heeft bij het aanvoeren ervan. Immers blijkt voldoende uit de overige door verwerende partij aangehaalde motieven dat aan het door verzoekende partij voorgehouden asielrelaas geen geloof kan worden gehecht.

2.2.5. Tot slot stelt de Raad vast dat verzoekende partij de motivering van verwerende partij aangaande de opgeworpen problematiek van het niet machtig zijn van de Oekraïense taal door haar dochter ongemoeid laat waardoor deze als onbetwist en vaststaand moet worden beschouwd.

2.2.6. Uit wat voorafgaat, dient te worden vastgesteld dat aan het asielrelaas van verzoekende partij geen geloof kan worden gehecht. Derhalve kan haar de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet niet worden toegekend.

2.2.7. De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de bestreden beslissing heeft besloten tot de niet toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het asielrelaas van verzoekende partij, waarop zij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoekende partij dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a en b van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partij laat ook desbetreffende motivering van verwerende partij ongemoeid, meer in het bijzonder dat er op het grondgebied van Oekraïne buiten de Donbas en de Krim géén sprake is van militaire confrontaties of gevechtshandelingen, noch van een bezetting door niet-regeringsgebonden groeperingen, waardoor deze als onbetwist en vaststaand wordt beschouwd.

In hoofde van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.8. Waar verzoekende partij aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stelen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekende partij neergelegde documenten en de uitgebreide landeninformatie (administratief dossier, stukken 11 en 12), en dat verzoekende partij tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal van 5 april 2017 de kans kreeg om haar asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Russisch en bijgestaan door haar advocaat. De commissaris-generaal heeft de asielaanvraag van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.9. Het middel is ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven – uitgezonderd het overtollig bevonden motief – die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

Volledigheidshalve wijst de Raad erop dat ook verzoekende partij bij het gehoor op het Commissariaat-generaal van 5 april 2017 de kans kreeg om haar asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Russisch en bijgestaan door haar advocaat.

Derhalve kan ook ten aanzien van verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, en evenmin een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier december tweeduizend zeventien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT